

DOWIERZAJĄCY (3) *part praes act*

o oraz a jasne; e *prawdopodobnie pochylone* (*tak w dowierzać*).

sg m N dowierzający (1). $\diamond$ D dowierzając(e)mu (1). $\diamond$ f D dowierzając(e)j (1).

Sł stp s.v. *dowierzać*, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIII w. s. v. *dowierzyć*.

Ufający, wierzący, polegający na kimś, pokładający w kimś wiarę, mający zaufanie do kogoś
(3) : Słowá thy wńczemogącego Páná náfzego/ [...] kthore mowić raczył ku onemu nie práwie dowierzájącemu krolikowi/ [...] miályby nam być włafnie ku wielkieu náuce *RejPos* 241v.

Z przeczeniem (2): V kogo głowa miáfłza z fzyroką twarzą. Taki bywa [...] tajemny, niedowierzájaci *GlabGad* M7; co Pan powiedác raczy ku oney niedowierzájacey Marcie: Iż ktho vwierzy w mię/ iż nigdy nie vmrze. *RejPos* [355]v.

Cf **DOWIERNY**, **DOWIERZAĆ**

BZ